

Bilag IV.

Hr. Folketingsmand Greve Reventlow!

Naar Lovforslaget om en Bro fra Masnedø til Falster er fremkommet og behandlet i Rigsdagen, uden at nogen synes at have haft den Opfattelse, at denne Bro vilde blive en ganske væsentlig Gene for Skibsfarten, da kunde dette maaske ligge i et — i øvrigt let forstaaeligt — Ukendskab til de Forhold, som ville faa saa stor Betydning for Sejlskibene.

At en Bro over et Farvand altid er en Gene for Sejladsen — naar der da ikke kan sejles under den —, er umiddelbart indlysende. Det vil i alle Tilfælde betyde Tab af Tid, Tab af Penge. Dette er allerede en Anke af ikke ringe Betydning for dem, som Tabet gaar ud over, i dette Tilfælde hovedsagelig de mindre Sejlskibe. Tiderne ere nu saa daarlige for Søfarten, som Tilfældet ikke har været i mange Aar, og enhver Hindring, som yderligere besværliggør eller hemmer dette Erhverv, maa af Søfarten betragtes med den største Bekymring.

Imidlertid ere vi ikke blinde for, at Hensynet til Samfundet maa gaa fremfor Hensynet til en enkelt Stand; men samtidig føle vi os forvissede om, at der vil blive taget de mest omfattende Forholdsregler for, at den enkelte Stands Interesser ikke krænktes mere end højst nødvendigt, naar det paapeges og motiveres, hvad der kan gøres for at opnaa dette.

Allerede Tids- og Pengetabet er et Moment af Betydning for vor Stand, som omfatter ca. 2,000 mindre Skibe; men langt alvorligere bliver Sagen, naar man betænker, at denne Bro sikkert vil bevirke talrige Havarier, Forlis, ja, Tab af Menneskeliv.

Man har sammenlignet denne Bro med Limfjordsbroerne, men der er dog den Forskel, at Limfjorden er et roligt Farvand, hvor der til enhver Tid kan ankres, medens den store Fare ved Masnedøbroen netop ligger i, at et Skib, især tomt eller letlastet, som med vestlig eller nordvestlig Kuling kommer ned mod Broen, ikke, naar denne er lukket, kan ankre, lige saa lidt som det kan sejle sig klar af Broen. Resultatet vil sikkert i mange Tilfælde blive, at det driver ind mod Broen og lider Havari. Mindre Skibe ville maaske endog med den stærke Strøm, som ofte løber her, kunne kæntre ved, at Rigningen tørner mod, medens Skuden føres ind under Broen.

Det vil sikkert ogsaa ofte blive vanskeligt at krydse igennem Broen, da jo kun et enkelt Skib kan komme til ad Gangen; i mange Tilfælde vil det maaske endog være umuligt at forcere Broen med Mødvind og Modstrøm.

Disse forskellige Ulemper har det for os ganske naturligt stor Betydning at faa afhjulpne, saa vidt det lader sig gøre; men selv om der gøres alt, vil der dog blive Ubehageligheder tilbage, som ikke kunne fjernes. For Skibsfarten vilde det være bedre, om Broen opgaves eller lagdes et andet Sted, thi netop her er Trafikken saa stor, som den ikke er i ret mange andre danske Gennemsejlingsfarvande.

Naar Broen ikke undgaas, maa vi imidlertid anse det for nødvendigt, at der bygges en Læmole Vest for Broen, som Skibene kunne søge Læ bag, indtil Broen aabnes. Denne Læmole maa, som Følge af den store Trafik, være saa lang, at den giver Læ til et betydeligt Antal Skibe, mindst 50.

Hvor det bedste Sted for en saadan Læmole vil være, kan neppe afgøres uden ved Undersøgelser paa selve Stedet; men det følger af Sagens Natur, at det maa være i Nærheden af Broen, f. Eks. paa Dyrefodsgrunden. Endvidere tro vi, at der bør stationeres en Slæbedamper paa hver Side af Broen til at hjælpe Skibene igennem, og at der sørges for, at Broen kan besejles baade Dag og Nat ved Hjælp af tydelige og enkelte Signaler og Dampernes Assistance.